

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 stycznia 2021 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London – Zjednoczone Królestwo] – Secretary of State for the Home Department / OA

(Sprawa C-255/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2004/83/WE – Minimalne normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej – Posiadanie przymiotu uchodźcy – Artykuł 2 lit. c) – Utrata statusu uchodźcy – Artykuł 11 – Zmiana okoliczności – Artykuł 11 ust. 1 lit. e) – Możliwość skorzystania z ochrony państwa pochodzenia – Kryteria oceny – Artykuł 7 ust. 2 – Wsparcie finansowe i socjalne – Brak znaczenia]

(2021/C 79/04)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Secretary of State for the Home Department

Druga strona postępowania: OA

Przy udziale: Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do spraw Uchodźców (UNHCR)

Sentencja

- 1) Artykuł 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osób, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony należy interpretować w ten sposób, że „ochrona”, o której mowa w tym przepisie w kontekście utraty statusu uchodźcy, powinna spełniać te same wymogi co te, które w odniesieniu do nadania tego statusu wynikają z art. 2 lit. c) w związku z art. 7 ust. 1 i 2 tej dyrektywy.
- 2) Artykuł 11 ust. 1 lit. e) w związku z art. 7 ust. 2 dyrektywy 2004/83 należy interpretować w ten sposób, że ewentualne wsparcie socjalne i finansowe udzielane przez podmioty prywatne, takie jak rodzina lub klan danego obywatela państwa trzeciego, nie spełnia wymogów ochrony wynikających z tych przepisów i nie jest w związku z tym istotne ani dla oceny skuteczności lub dostępności ochrony zapewnianej przez państwo w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy, ani do celów ustalenia, na podstawie art. 11 ust. 1 lit. e) w związku z art. 2 lit. c) wspomnianej dyrektywy, dalszego istnienia uzasadnionej obawy przed prześladowaniem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 17.6.2019.